

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. č. 34
728 81 Ostrava 1

Sp. zn.: **32 ICM 1058 / 2017**

Naše zn. OKD/C21

V Brně dne 3. 4. 2017

Žalobce: **Povodí Odry**, státní podnik, IČ 70890021, Varenská 3101/49, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, č. věřitele: 487

Právně zastoupen: **JUDr. Janem Streličkou**, advokátem, se sídlem Veselá 163/12, 602 00 Brno

Žalovaný: **Ing. Lee Louda**, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, **insolvenční správce dlužníka OKD, a.s.**, IČ: 268 631 54, se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná (dále jen „**Dlužník**“)

Právně zastoupen: **JUDr. Dušanem Dvořákem**, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno, datová schránka: mcbpt3u

Vyjádření k žalobě

Podepsáno elektronicky
Zasláno datovou schránkou

Plná moc advokátu

I. Úvodem

1. Žalovaný (dále také jako „**Insolvenční správce**“) si tímto dovoluje prostřednictvím svého právního zástupce sdělit, že jeho právní zastoupení v tomto soudním řízení převzal JUDr. Dušan Dvořák, advokát, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem Brno, Hlinky 118, PSČ 603 00. Plná moc tvoří přílohu tohoto podání.
2. Insolvenční správce v rámci insolvenčního řízení Dlužníka sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016 vedeného u Krajského soudu v Ostravě, zahrnul do majetkové podstaty Dlužníka kromě jiného VD Těrlicko – Malá vodní elektrárna – TG1, zapsaná do soupisu majetkové podstaty Dlužníka pod č. 2.1.49567 a VD Těrlicko MVE – Čerpací stanice, zapsaná pod č. 2.1.49568 (dále společně jako „**MVE**“).
3. Žalobce ve své žalobě uvádí, že nebyly splněny podmínky pro zahrnutí MVE do soupisu majetkové podstaty Dlužníka, neboť toto vylučuje existence vlastnického práva České republiky k tomuto majetku, načež se žalobce jako osoba, které svědčí právo hospodařit s uvedenými MVE, domáhá vyloučení MVE z majetkové podstaty Dlužníka.
4. Se závěry žalobce o vlastnickém právu České republiky k MVE se nelze ztotožnit.

II. Součást věci

5. Jak zákon č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tak nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb., v platném znění, řeší problematiku součástí věci shodně: „*Součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila.*“
6. **Součást věci není samostatným předmětem práv a sdílí faktický i právní osud věci složené, jejíž je součástí.** Toto je základní funkční význam součástí věci (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. října 2001, sp. zn. 20 Cdo 2369/99). Kromě toho součást věci hraje svůj význam z hlediska akrescence, tedy nabývání vlastnického práva přírůstkem. Spojením samostatné věci s určitou věcí se totiž vlastník stává vlastníkem celku (jak upravuje např. § 1069 či § 1083 občanského zákoníku).
7. Nejvyšší soud se zabýval problematikou součástí věci ve svém rozsudku ze dne 29. 7. 1999, sp. zn. 25 Cdo 770/98, kde uvádí, že *právní institut součástí věci je zákonným vyjádřením skutečnosti, že existují věci, jakožto hmotné předměty, které lze z hlediska právní teorie charakterizovat jako věci složené, tedy věci, které jsou vnitřně strukturovány a tvořeny relativně samostatnými částmi více nebo méně vzájemně spojenými. Zákon staví samostatnost věci ve vztahu k věci jiné na dvou kritériích: 1) na vzájemné sounáležitosti věcí a 2) na míře jejich oddělitelnosti.*
8. Žalobce opírá svou argumentaci, že MVE není součástí čerpací stanice ve vlastnictví Dlužníka, v níž je MVE zabudována, o rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Odo 351/2002 ze dne 30. 7. 2003, jehož skutková podstata má k zde projednávané věci značně daleko, neboť řeší vzájemnou sounáležitost, či fyzickou a funkční oddělitelnost věci nemovité a váhy.
9. Nejvyšší soud ČR se již v minulosti zabýval otázkou vztahu malé vodní elektrárny (MVE) a nemovitosti, na/v níž tato elektrárna leží, kde NS rovněž při určení součástí věci vychází ze vzájemné sounáležitosti věcí a na míře jejich oddělitelnosti, jak uvádí žalobce, nicméně u malých vodních elektráren dochází NS k opačným závěrům než žalobce.
10. I když ve svém rozhodnutí ze dne 29. 7. 1999, sp. zn. 25 Cdo 770/98 uvádí, že *malá vodní elektrárna, [je] věc složená z mnoha komponentů teoreticky způsobilých existovat jako věci*

samostatné, Nejvyšší soud v projednávaném případě dochází k závěrům, že elektrárna byla tvořena nemovitou částí, jíž je zděný objekt - samotná budova (ve znaleckém posudku označen jako stavba), betonová šachta (jímací objekt) s ocelovým svařencem uloženým v zemi mezi betonovou šachtou a budovou (přívodní potrubí), která slouží k přívodu vody k zařízení vyrábějícímu elektřinu, dvanáctižilový kabel spojující čidla na jímacím objektu s regulační skříní ve strojovně (ovládací kabel, který umožňuje ovládání jímacího objektu) a kabel spojující skřín HDS strojovny se sítí elektrického vedení (kabel NN), a dále provozním zařízením, do něž patří veškeré zařízení sloužící k výrobě elektřiny - vybavení strojovny sestávající zejména ze tří Bankiho turbín a tří generátorů. Zatímco oddělení jednotlivých věcí zabudovaných do objektu lze provést jen za plného zničení oddělovaných věcí pomocí stavebních prací, provozní zařízení lze oddělit bez jakéhokoliv mechanického poškození pouhou montáží. Nejvyšší soud uvádí, že ***jestliže objekt elektrárny je přizpůsoben tomu, aby v něm byla pomocí odpovídajícího zařízení vyráběna elektřina (viz speciální stavby sloužící přívodu vody), je nepochybné, že demontáží tohoto strojního zařízení (tedy oddělením ve smyslu § 120 odst. 1 ObčZ), ztrácí objekt možnost být k tomuto účelu využíván a k jinému účelu nemůže být plnohodnotně používán bez dalších úprav. Okolnost, že vnitřní vybavení je zaměnitelné jiným obdobným zařízením, nemění nic na tom, že jeho oddělením se věc hlavní znehodnocuje tak, že účelu, pro který je určena, vůbec nemůže sloužit.***

11. Jinými slovy, dle Nejvyššího soudu, pokud odinstalováním zařízení ztrácí nemovitost možnost být užívána k původnímu účelu, jedná se v tomto případě o její součást. Navíc i v tomto případě, podobně jako v Nejvyšším soudem projednávaném případě, bylo potřeba upravit stavbu, například konstrukcí přívodního a obtokového potrubí umístěného v suterénu stavby, jenž je dalším znakem spjatosti MVE a stavby (viz výše uvedené rozhodnutí).
12. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 1. 6. 2016, sp. zn. 20 Cdo 2736/2016, řešil rovněž otázku, zda je samostatnou věcí strojní vybavení vodní elektrárny. Nejvyšší soud tak **potvrdil** výše uvedené, když uvádí, že *není pochyb o tom, že vodní elektrárna je věc složená z mnoha komponentů teoreticky způsobilých existovat jako věci samostatné. Elektrárna byla tvořena nemovitou částí – samostatnou budovou (stavbou), jímacím objektem, přívodním potrubím, kabeláží a dále provozním zařízením, do něž patří veškeré zařízení sloužící k výrobě elektřiny – vybavení strojovny sestávající z turbín a generátorů. Nejvyšší soud uvedl, že toto provozní zařízení lze oddělit bez mechanického poškození pouhou montáží, ovšem je-li objekt elektrárny přizpůsoben tomu, aby v něm byla pomocí odpovídajícího zařízení vyráběna elektřina, je nepochybné, že demontáží strojního zařízení (oddělením ve smyslu § 120 odst. 1 obč. zák.) ztrácí objekt možnost být ke svému účelu využíván. Okolnost, že vnitřní vybavení je zaměnitelné s jiným obdobným zařízením, nemění nic na tom, že účelu, pro který je elektrárna určena, nemůže sloužit. Zařízení pro provoz elektrárny je tak s její budovou natolik funkčně spjata, že je její součástí.*
13. Je proto zřejmé, že ustálená soudní judikatura vysloveně dovozuje, že pokud objekt (např. čerpací stanice) je uzpůsoben pro výrobu elektřiny, bez tohoto zařízení ztrácí svůj účel. Insolvenční správce si dovoluje uzavřít, že v předmětné věci je mezi stranami nesporné, že stavba bez č.p. / č.ev., průmyslový objekt, stojící na pozemku parc. č. 1352/6 zapsaného na LV č. 1625 pro katastrální území Albrechtice u Českého Těšína a stavba bez č.p. / č.ev., průmyslový objekt, stojící na pozemku parc. č. 1074/2, zapsaná na LV č. 269 pro katastrální území Dolní Těrlicko, sloužící jako objekt čerpací stanice pro Vodní nádrž Těrlicko (dále jen společně jako „Čerpací stanice“), je uzpůsoben k tomu, aby v něm byla pomocí odpovídajícího zařízení vyráběna elektřina. Žalobce sám ve věci sp.zn. 32 ICM 3225 / 2016, v rámci svého podání ze dne 6. 9. 2016 rozepisuje práce, jenž musely být v tomto průmyslovém objektu vykonány k umožnění nainstalování MVE a následné výrobě elektřiny.
14. Žalobce ve své žalobě zakládá svou argumentaci na původním účelu stavby Čerpací stanice, a sice že tato byla vyprojektována a postavena výhradně za účelem čerpání vody pro potřeby průmyslu. Žalobce nicméně ponechává stranou technické zhodnocení stavby, které bylo

provedeno pro potřebu vybudování MVE. Kromě prací uvedených v části S0 01 Zápisu o odevzdání a převzetí stavby nebo její dokončené části ze dne 14. 6. 2016, str. 1 v části S0 01 (viz příloha 1.6 žaloby ze dne 6. 9. 2016, sp. zn. 32 ICM 3225/2016) je namístě rovněž uvést zařízení jímky prosáklé vody umístěné v suterénu Čerpací stanice, tedy systém vyčerpávání prosáklé vody, výtlačné potrubí, zařízení gravitačního odvodnění, ale rovněž kotevní prvky jednotlivých zařízení, které byly instalovány za účelem uzpůsobení Čerpací stanice k umožnění montáže a řádného provozu jednotlivých článků a příslušenství MVE tak, aby byl objekt využíván k výrobě elektrické energie.

15. Je proto zřejmé, že je zde dána vzájemná sounáležitost Čerpací stanice a MVE. K míře oddělitelnosti lze odkázat na zmíněnou judikaturu, která uvádí, že charakter „oddělení“ zákon nestanoví, a tedy nutně tento pojem musí zahrnovat celou škálu způsobů od přímých zásahů do hmotné podstaty věci (např. vybourání vestavěných oken domu), přes manipulaci neničící podstatu věci (např. odmontování kola automobilu), po pouhé volně proveditelné odnětí věci (např. odnesení bezdrátového sluchátka od telefonního aparátu). Definici součásti věci pak z tohoto pohledu vyhovují ty případy, kdy **oddělení** kterýmkoliv z uvedených způsobů **znamená pro věc hlavní** (nikoliv též pro její oddělovanou součást) **újmu na její hodnotě**. Znehodnocením nemusí být ovšem jen ztráta hodnoty peněžní (byť ta bývá zpravidla výsledným odrazem ztráty jakýchkoliv jiných hodnot), nýbrž může jít i o znehodnocení funkční, estetické či jiné. Jinými slovy řečeno, **znehodnocením se míní stav, kdy hlavní věc v porovnání se stavem před oddělením její součásti slouží svému původnímu účelu méně kvalitně nebo mu nemůže sloužit vůbec**.
16. Nelze uspět s argumentem žalobce, že Čerpací stanice byla původně určena k jinému účelu. V průmyslovém objektu došlo k řadě stavebních úprav, objekt je uzpůsoben pro výrobu elektřiny a proto po oddělení MVE nebude moci být využíván k tomuto novému účelu. Jak dovozuje Nejvyšší soud, **je-li objekt elektrárny přizpůsoben tomu, aby v něm byla pomocí odpovídajícího zařízení vyráběna elektřina, je nepochybné, že demontáží strojního zařízení, ztrácí objekt možnost být ke svému účelu využíván. Zařízení pro provoz elektrárny je tak s její budovou natolik funkčně spjato, že je její součástí**.
17. Nelze tak dovozovat vlastnictví České republiky k MVE, jelikož ty jsou toliko součástí nemovitostí ve vlastnictví Dlužníka.

III.

Údajná neurčitost soupisu

18. Námitka neurčitosti soupisu je dle žalovaného irelevantní, když sám žalobce podáním žaloby definuje předmět žaloby a je mu tak naprosto zřejmé, jaký majetek byl sepsán do majetkové podstaty Dlužníka. Jelikož Insolvenční správce sepsal MVE jakou součást budov, věci nemovitých, pak plně postačí, že je v soupisu majetkové podstaty odkazováno na tyto nemovitosti, neboť nebylo třeba, aby byl definován „každý drátek“, což není ani technicky možné.
19. Sám žalobce naopak žalobu předkládá nevykonatelným způsobem, když jako příslušenství MVE označuje demonstrativním výčtem (zejména....) a používá naprosto obecných pojmů - „...zejména turbíny, potrubí, doprovodných zařízení, zařízení jímky prosáklé vody, kabelových rozvodů, řídicího systému, trafostanice a přípojky vysokého napětí“.
20. Sám žalobce označuje MVE jako součást stavby, když se v žalobním návrhu domáhá vyloučení MVE, která je podle jeho žaloby.....**součástí stavby čerpací stanice**...Pokud je něco součástí stavby, nemůže to být zároveň ve vlastnictví jiné osoby jako samostatný předmět právních vztahů.

IV. Závěrečný návrh

21. S ohledem na výše uvedené navrhuje Insolvenční správce, aby soud žalobu v plném rozsahu **zamítl.**

Podáno s úctou

Za **Ing. Lee Loudu**,
insolvenčního správce dlužníka OKD, a.s.

JUDr. Dušan Dvořák, advokát v plné moci

Digitálně podepsal
JUDr. Dušan Dvořák